

Sách Đa-ni-ên - Số Ba Mươi Hai

Từ sự tử đến lừa dối: Đi sâu vào Đa-ni-ên 6 và lời tiên tri về thời kỳ cuối cùng

Jeff Pippenger
2023-12-27

Chương sáu sách Đa-ni-ên là dòng thứ ba trong sáu chương đầu tiên của sách Đa-ni-ên, trình bày trực tiếp một minh họa về cuộc khủng hoảng đạo luật Chủ Nhật. Trong chương ba, tượng vàng của Nebuchadnezzar và ba người trung tín tượng trưng cho cờ hiệu được giương lên, và cả thế giới đều nhìn thấy.

Vua Nê-bu-cát-nét-sa sai triệu tập các tổng trấn, các tỉnh trưởng, các quan chỉ huy, các thẩm phán, các quan giữ kho bạc, các cố vấn, các chấp pháp, và tất cả những người cai trị các tỉnh, để đến dự lễ khánh thành hình tượng mà vua Nê-bu-cát-nét-sa đã dựng lên. Đa-ni-ên 3:2.

Trong chương ba, ba người công chính đã từ chối quỳ lạy, và hành động của họ khiến họ phải chịu sự bách hại của lò lửa; còn Đa-ni-ên trong chương sáu thì quỳ lạy ba lần mỗi ngày, và hành động của ông khiến ông phải chịu sự bách hại nơi hang sư tử. Từng dòng một, họ trình bày sự bách hại bởi luật Chủ nhật như một quyết định về sự thờ phượng, mà trong cả hai trường hợp đã được những người trung tín quyết định sẵn. Những người được biểu thị bởi sự kết hợp ba và một, tượng trưng cho một trăm bốn mươi bốn nghìn, đã vững vàng trong lễ thật trước khi cơn rung chuyển của sự bách hại ập đến.

Thiên sứ nói: “Hãy chối bỏ chính mình; các ngươi phải bước nhanh.” Một số người trong chúng ta đã có thời gian để nắm lấy lễ thật và tiến lên từng bước một, và mỗi bước chúng ta đã đi đều ban cho chúng ta sức mạnh để đi bước kế tiếp. Nhưng nay thời gian hầu như đã hết, và điều mà chúng ta đã mất nhiều năm để học, họ sẽ phải học trong vài tháng. Họ cũng sẽ có nhiều điều phải bỏ đi và nhiều điều phải học lại. Những ai không muốn nhận dấu của con thú và ảnh tượng của nó khi sắc lệnh được ban hành, phải có quyết định ngay bây giờ để nói: “Không, chúng tôi sẽ không lưu tâm đến thiết chế của con thú.” Early Writings, 68.

Trong chương năm, luật ngày Chủ nhật đang đề cập đến sự kết thúc của con thú từ đất, và sự phán xét do những kẻ thù đã xâm nhập qua bức tường mang đến.

Đêm ấy, Bên-xát-sa, vua của người Canh-đê, bị giết. Đa-ri-út, người Mê-di, tiếp quản vương quốc, khi ấy ông khoảng sáu mươi hai tuổi. Đa-ni-ên 5:30, 31.

Trong chương sáu, việc đóng ấn cho dân của Đức Chúa Trời, được biểu trưng bằng việc đặt ấn của vua lên hang sư tử, được chỉ ra.

Một hòn đá được đem đến và đặt lên miệng hang; vua niêm phong nó bằng ấn của chính mình và bằng ấn của các quan, để điều đã định về Đa-ni-ên không bị thay đổi. Đa-ni-ên 6:17.

Ba dòng đều góp phần tạo nên đặc điểm của cờ hiệu được cất lên trong đám mây, vào giờ của cơn động đất lớn trong Khải Huyền đoạn 11.

Và họ nghe một tiếng lớn từ trời phán với họ: "Hãy lên đây." Và họ lên trời trong một đám mây, và kẻ thù của họ nhìn thấy họ. Cùng giờ đó có một trận động đất lớn, một phần mười của thành sụp đổ, và trong trận động đất ấy có bảy ngàn người bị giết; những người còn lại thì kinh hãi và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. Khải Huyền 11:12-13.

Sách Đa-ni-ên chương sáu nêu rõ sự đống ần của dân Đức Chúa Trời; nhưng cụ thể hơn, đoạn này nhắm đến sự trừng phạt đối với liên minh của "các tổng trưởng, các thống đốc, và các vương công, các mưu sĩ, và các chỉ huy" đã lừa dối vua để giết Đa-ni-ên. Việc lừa dối nhà vua (một biểu tượng của nhà nước) là một chủ đề tiên tri quan trọng, có nhiều chứng nhân tiên tri. Khác với Nê-bu-cát-nét-sa ở chương ba hay Bê-nét-xát-sa ở chương năm, là những người đều không hề hay biết về Đa-ni-ên và ba chứng nhân cho đến sau khi cơn khủng hoảng ập đến, sự "ưu ái" của Đa-ri-út dành cho Đa-ni-ên từ trước khi cơn khủng hoảng xảy ra cho thấy một bối cảnh khác cho cuộc khủng hoảng về luật Chủ nhật.

Đa-ni-ên được "ưu ái" hơn hai vị tổng trấn kia, và ba vị tổng trấn ấy cai quản một trăm hai mươi quan trấn. Đa-ni-ên chủ yếu được đặt trong thế đối chiếu với các tổng trấn và các quan trấn, và ông được ưu ái hơn hai người cấu kết thành một liên minh lừa dối, được biểu trưng bởi con số năm (năm trinh nữ đại).

Vua Đa-ri-út thấy đẹp lòng khi lập trên vương quốc một trăm hai mươi tổng trấn để cai quản toàn cõi; và trên các người ấy lại đặt ba tổng quản, trong đó Đa-ni-ên là người thứ nhất, để các tổng trấn trình sớ cho họ, hầu cho vua không bị thiệt hại. Bấy giờ Đa-ni-ên này được trở hơn các tổng quản và các tổng trấn, vì nơi ông có một tâm thần xuất sắc; và vua định đặt ông cai quản cả vương quốc. Khi ấy các tổng quản và các tổng trấn tìm có tố cáo Đa-ni-ên về các việc nước; nhưng họ chẳng tìm được có hay lỗi nào, bởi ông trung tín, không thấy nơi ông có lỗi hay sai sót nào. Họ bèn nói: Chúng ta sẽ không tìm được có gì chống lại Đa-ni-ên này, trừ phi tìm thấy điều gì liên quan đến luật pháp của Đức Chúa Trời của ông. Đa-ni-ên 6:1-5.

Darius đang được dùng để minh họa một sự lừa dối nhằm vào nhà vua, người đại diện cho mười vị vua (Liên Hợp Quốc) vào thời kỳ tận thế. Sự lừa dối ấy góp phần vào lòng thù hận mà mười vị vua (Liên Hợp Quốc) bày tỏ đối với dân phụ (chế độ giáo hoàng), khiến họ "làm cho nó hoang vu và lỏa lồ" và "ăn thịt nó, và thiêu nó bằng lửa".

Và mười sừng mà người đã thấy trên con thú, chính những sừng ấy sẽ ghét người đàn bà dân phụ, sẽ làm cho nó hoang vu và trần trụi, sẽ ăn thịt nó và thiêu nó bằng lửa. Vì Đức Chúa Trời đã đặt vào lòng họ để thực hiện ý muốn Ngài, khiến họ đồng lòng và trao vương quyền của họ cho con thú, cho đến khi những lời của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm. Còn người đàn bà mà người đã thấy chính là thành lớn, là thành cai trị trên các vua trên đất. Khải Huyền 17:16-18.

Liên Hợp Quốc (vương quốc thứ bảy) sẽ hủy diệt chế độ giáo hoàng, mặc dù họ vừa mới trao vương quốc của mình cho bà ấy, vì họ chỉ cai trị trong một "thời gian ngắn."

Và có bảy vua: năm đã sụp đổ, một hiện còn, còn một thì chưa đến; và khi đến, người ấy chỉ ở ít lâu. Khải Huyền 17:10.

Khi đạo luật Chủ nhật được ban hành, vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh, tức con thú từ đất trong Khải Huyền chương mười ba (Hoa Kỳ), vừa kết thúc thời kỳ cai trị kéo dài bảy mươi năm mang tính biểu tượng; trong thời gian ấy, vương quốc thứ năm trong lời tiên tri Kinh Thánh, tức con thú từ biển trong Khải Huyền chương mười ba (giáo hoàng quyền), đã bị lãng quên suốt bảy mươi năm tượng trưng theo Ê-sai chương hai mươi ba.

Và sẽ xảy ra trong ngày ấy, Ty-rơ sẽ bị lãng quên bảy mươi năm, theo những ngày của một vua; sau cuối bảy mươi năm, Ty-rơ sẽ hát như một kỹ nữ. Hỡi kỹ nữ đã bị quên lãng, hãy cầm đàn hạc, đi khắp thành; hãy gảy nên những điệu du dương, hát nhiều bài ca, để người có thể được nhớ đến. Và sẽ xảy ra sau cuối bảy mươi năm, Đức Giê-hô-va sẽ thăm viếng Ty-rơ, và nàng sẽ trở lại với tiền công của mình, và sẽ hành dâm với mọi vương quốc của thế gian trên mặt đất. Ê-sai 23:15-17.

Vào thời điểm luật ngày Chủ nhật, vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh, tức mười vua (Liên Hợp Quốc), bắt đầu trị vì, nhưng chỉ trong chốc lát; vì sau đó, vị vua hàng đầu trong số mười vua bắt đầu công cuộc buộc cả thế giới phải quy phục theo cơ cấu của con thú, tức sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, và được tượng trưng là hình tượng của con thú.

Và tôi thấy một con thú khác từ đất đi lên; nó có hai sừng như chiên con, và nói như rồng. Nó thi hành mọi quyền lực của con thú thứ nhất trước mặt nó, và khiến những người sống trên đất thờ lạy con thú thứ nhất, con thú có vết thương chí tử đã được chữa lành. Nó làm những dấu lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trời giáng xuống đất trước mặt loài người, và dùng những phép lạ mà nó có quyền làm trước mặt con thú để lừa dối những người ở trên đất; bảo những người cư trú trên đất làm một hình tượng cho con thú đã bị thương bởi gươm mà vẫn sống. Khải Huyền 13:11-14.

Một yếu tố chủ chốt trong biểu tượng về con thú từ đất (Hoa Kỳ), con thú bắt đầu như một con chiên và cuối cùng nói như một con rồng, là việc nó nói. Trong ngôn ngữ tiên tri, việc nói biểu thị hành động của các cơ quan lập pháp và tư pháp.

"Tiếng nói của quốc gia là hành động của các cơ quan lập pháp và tư pháp của nó." Cuộc Đại Tranh Cãi, 443.

Khi Hoa Kỳ lần đầu tiên cất tiếng như chiên con, nước này đã ban hành Hiến pháp Hoa Kỳ, qua đó thiết lập một vùng đất tị nạn cho những người chạy trốn sự bách hại của giáo quyền La Mã và các vua châu Âu.

Và đất đã giúp người đàn bà, đất đã mở miệng ra và nuốt dòng nước lũ mà con rồng đã phun ra từ miệng nó. Khải Huyền 12:16.

Vào cuối bảy mươi năm tượng trưng, con thú từ đất lại cất tiếng, nhưng khi ấy nói như rồng, khi nó áp đặt việc thờ phượng ngày Chủ nhật, vốn là dấu hiệu của thẩm quyền giáo hoàng. Khi dấu hiệu của thẩm quyền giáo hoàng được áp đặt, chế độ giáo hoàng được nhớ đến; và chế độ ấy được nhớ đến khi Điều Răn vốn không bao giờ được phép quên bị đặt ngoài vòng pháp luật.

Hãy nhớ ngày Sa-bát mà giữ làm ngày thánh. Trong sáu ngày, người phải làm việc và làm hết mọi công việc của mình; nhưng ngày thứ bảy là ngày Sa-bát thuộc về Chúa, là Đức Chúa Trời

của người; trong ngày ấy, người chớ làm một công việc nào: chính người, con trai người, con gái người, tôi tớ nam, tôi tớ nữ của người, súc vật của người, cũng như khách lạ ở trong các công thành của người. Vì trong sáu ngày, Chúa đã làm nên trời, đất, biển và mọi vật trong đó, và Ngài nghỉ ngày thứ bảy; bởi vậy, Chúa đã ban phước cho ngày Sa-bát và thánh hóa ngày ấy. Xuất Hành 20:8-11.

Tiếp nối sự bội đạo của quốc gia là sự suy vong của quốc gia, và ba thế lực dẫn dắt thế giới đến Armageddon bắt tay nhau.

"Bởi sắc lệnh buộc thi hành thiết chế của chế độ giáo hoàng, vốn vi phạm luật của Đức Chúa Trời, quốc gia chúng ta sẽ hoàn toàn tự tách mình khỏi sự công chính. Khi Tin Lành vươn tay qua vực ngăn để nắm lấy tay quyền lực La Mã, khi nó với tay qua vực thẳm để bắt tay với Thuyết cầu hôn, khi, dưới ảnh hưởng của liên minh ba bên này, đất nước chúng ta chối bỏ mọi nguyên tắc của Hiến pháp của mình với tư cách là một chính quyền Tin Lành và cộng hòa, và tạo điều kiện cho việc truyền bá những điều dối trá và mê hoặc của giáo quyền La Mã, thì chúng ta có thể biết rằng thời điểm đã đến cho công việc lạ lùng của Sa-tan và rằng sự kết thúc đã gần." Testimonies, tập 5, 451.

Khi "Tin Lành" (Hoa Kỳ), "quyền lực La Mã" (Vatican) và "Thuyết duy linh" (Liên Hiệp Quốc) bắt tay nhau trong luật ngày Chủ nhật, họ bắt đầu dẫn dắt thế giới đến Armageddon, điều này được thể hiện trước hết bằng việc ép buộc thế giới chấp nhận thẩm quyền của một chính phủ một thế giới, gồm giáo hội và nhà nước, trong đó giáo hội kiểm soát mối quan hệ. Quyền năng của các phép lạ được con thú từ đất sử dụng không những đưa đến sự tà dâm của dâm phụ Ty-rơ với các vua của đất, mà còn áp đặt việc "lên tiếng" của hình tượng toàn cầu của con thú. Theo định nghĩa tiên tri, điều này có nghĩa là chính phủ một thế giới phải có một cơ quan lập pháp (đặt tại New York), và một cơ quan tư pháp (đặt tại The Hague).

Và nó lừa dối những người sống trên đất bằng những phép lạ mà nó được quyền làm trước mặt con thú; bảo những người sống trên đất rằng họ phải làm một hình tượng cho con thú, là con thú đã bị thương bởi gươm mà vẫn sống. Nó cũng được quyền ban sự sống cho hình tượng của con thú, để hình tượng của con thú vừa có thể nói, vừa khiến tất cả những ai không thờ lạy hình tượng của con thú đều bị giết. Nó khiến mọi người, cả nhỏ lẫn lớn, giàu và nghèo, tự do và nô lệ, đều phải nhận một dấu trên tay phải hoặc trên trán; và để không ai có thể mua hoặc bán, ngoại trừ kẻ có dấu ấy, hoặc tên của con thú, hoặc số của tên nó. Đây là sự khôn ngoan: ai có trí hiểu hãy tính số của con thú, vì đó là số của một người; và số của nó là sáu trăm sáu mươi sáu. Khải Huyền 13:14-18.

Con thú từ đất (Hoa Kỳ) sẽ lừa dối cả thế giới khiến họ chấp nhận một hình tượng của con thú trên phạm vi toàn cầu, chính hình tượng mà Hoa Kỳ đã dựng nên khi nó tiến tới và rút cuộc cưỡng chế thi hành luật Chủ nhật. Sau đó nó sẽ trao quyền cho chính phủ một thế giới để cưỡng chế thi hành các luật của mình dưới hình phạt tử hình và/hoặc các chế tài kinh tế. Sự lừa dối nhằm vào vua Đa-ri-út là một biểu tượng cho sự lừa dối các vua, điều được lời tiên tri nhiều lần xác định; vì khi con thú từ đất bắt đầu ép buộc thế giới chấp nhận chính phủ một thế giới, lập luận được dùng để buộc thế giới chấp nhận sự sắp đặt đó là: thế lực đã khiến các quốc gia nổi giận (Hội giáo) phải bị đối đầu bằng một cuộc chiến tranh toàn cầu.

Hoa Kỳ áp đặt dấu ấn của quyền bính giáo hoàng, vì những sự phán xét của Đức Chúa Trời đã đưa Hoa Kỳ vào một tình trạng khủng hoảng đến mức, trước thềm luật Chủ nhật, người ta đề xuất giải pháp rằng bằng cách quay về với vị thần của Công giáo, các khó khăn kinh tế đang gia tăng sẽ chấm dứt. Thế nhưng khi luật Chủ nhật được ban hành, kẻ thù đã lên vào dưới bức tường thấp mang đến sự phán xét khiến quốc gia bại vong.

“Rồi kẻ lừa dối lớn sẽ thuyết phục người ta rằng những người phục vụ Đức Chúa Trời đang gây ra các tai họa này. Hạng người đã chọc giận Trời sẽ đổ hết mọi tai ương của họ lên những người mà sự vâng phục các điều răn của Đức Chúa Trời là một lời quở trách thường hằng đối với kẻ vi phạm. Người ta sẽ tuyên bố rằng loài người xúc phạm Đức Chúa Trời vì vi phạm ngày Sa-bát Chủ nhật; rằng tội lỗi này đã mang đến những tai họa sẽ không chấm dứt cho đến khi việc tuân giữ ngày Chủ nhật được áp đặt nghiêm ngặt; và rằng những người nêu lên các yêu sách của điều răn thứ tư, qua đó phá hủy lòng tôn kính đối với ngày Chủ nhật, là kẻ gây rối cho dân, ngăn cản sự phục hồi ân huệ của Đức Chúa Trời và sự thịnh vượng trần thế. Như vậy, lời cáo buộc xưa kia chống lại đầy tớ của Đức Chúa Trời sẽ được lặp lại, và trên những cơ sở tưởng như cũng vững chắc không kém: ‘Và xảy ra rằng, khi Ahab thấy Elijah, Ahab nói với người: Có phải người là kẻ khuấy rối Israel chăng? Người đáp: Ta không khuấy rối Israel; nhưng chính người, và nhà cha người, bởi vì các người đã bỏ các điều răn của Chúa, và người đã theo Baalim.’ 1 Kings 18:17, 18. Khi con thịnh nộ của dân chúng bị kích động bởi những lời cáo buộc sai trái, họ sẽ có cách cư xử đối với các sứ giả của Đức Chúa Trời rất giống với cách mà Israel bội đạo đã đối xử với Elijah.” The Great Controversy, 590.

Trong "giò" của "con động đất lớn" trong Khải Huyền chương mười một, "Tai họa thứ ba" của Hội giáo, cũng chính là Kèn thứ bảy, sẽ vang lên, và nó sẽ làm các dân nổi giận. Con giận của các dân chống lại Hội giáo sẽ được lợi dụng để lừa dối thế giới chấp nhận cùng một lời hứa trống rỗng vừa mới thất bại đối với con thú từ đất. Lời hứa trống rỗng ấy là: rằng bằng cách thuận phục quyền uy của Công giáo, được biểu trưng bởi dấu của quyền uy giáo hoàng, các sự phán xét ngày càng gia tăng của Đức Chúa Trời sẽ chấm dứt. Lời hứa đó, vốn đã được chứng minh là không hiệu quả đối với Hoa Kỳ, rồi sẽ được đem ra như một lời hứa cho thế giới đang hoảng loạn.

Người ta sẽ kêu gọi rằng nếu các quốc gia trên thế giới chỉ cần đồng thuận và cho phép thiết lập một chính phủ một thế giới nhằm đối phó với tình trạng chiến tranh do Hội giáo gây ra, thì sự ổn định sẽ trở lại. Hội giáo là quyền lực được các kinh sách chỉ ra, quyền lực ấy tập hợp mọi người lại với nhau để chống Hội giáo, nhưng sự tập hợp đó là sự lừa dối tột cùng của các vua chúa.

Và thiên sứ của Đức Giê-hô-va nói với nàng: Kia, người đang mang thai, sẽ sinh một con trai, và sẽ gọi tên nó là Ích-ma-ên; vì Đức Giê-hô-va đã nghe nỗi khôn khổ của người. Nó sẽ là một người hoang dã; tay nó sẽ chống lại mọi người, và tay mọi người sẽ chống lại nó; và nó sẽ cư ngụ trước mặt tất cả anh em mình. Sáng thế ký 16:11, 12.

Ishmael là cha thuộc linh của Hội giáo. Đúng là Mohammed, người được coi là cha của Hội giáo, mãi đến thế kỷ thứ bảy mới xuất hiện trong lịch sử, nhưng dân sự thời xưa có thật trong lịch sử là những gì Đức Chúa Trời dùng để tượng trưng cho dân sự thuộc linh trong những ngày sau rốt.

Đức Giê-hô-va, Vua của Y-sơ-ra-ên, và Đấng Cứu Chuộc của nó, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán như vậy: Ta là Đầu Tiên, Ta cũng là Cuối Cùng; ngoài Ta ra chẳng có Đức Chúa Trời nào

khác. Có ai giống như Ta chăng? Hãy tuyên bố, hãy trình bày, và sắp đặt điều đó cho Ta, từ khi Ta lập nên dân xưa. Những điều sắp xảy đến và những việc sẽ đến, hãy để họ tỏ cho chúng nó biết. Ê-sai 44:6, 7.

Trước khi Ishmael được sinh ra, ông đã được đặt tên và vai trò tiên tri của ông đã được xác định. Bàn tay của các hậu duệ thuộc linh của ông sẽ "chống lại mọi người, và bàn tay của mọi người" sẽ chống lại "ông." Và trái với giáo lý ngu muội của chủ nghĩa tự do tiên bộ, Kinh Thánh dạy rằng Ishmael sẽ "ở trước mặt tất cả anh em mình." Họ không hòa nhập vào nền văn hóa xung quanh họ, trái lại, nhiều người lên án, phản đối và tấn công nó. Tinh thần của Ishmael là rằng "ông" sẽ "là một người hoang dã." Quan niệm rằng tồn tại một bộ phận ôn hòa trong đức tin Hồi giáo không được Lời Đức Chúa Trời chứng thực, cũng không được Koran xác nhận.

Sự lừa dối của hai vị tổng quản và một trăm hai mươi vương công trong Đa-ni-ên chương sáu nhằm nhận diện sự lừa dối được đem đến trên mười vua, khi họ bị dẫn dắt tin rằng mục đích và tính cấp bách của việc triển khai một chính phủ toàn cầu dưới sự kiểm soát của La Mã là để giải quyết cuộc khủng hoảng leo thang của chiến tranh Hồi giáo, tức là "Khốn nạn thứ ba". Khi hình tượng của con thú được dựng lên và được trao quyền để "nói", thế giới sẽ nhận ra, nhưng đã quá muộn, rằng mục đích của giáo quyền La Mã là nhắm vào những người giữ ngày Sa-bát ngày thứ bảy (Đa-ni-ên), chứ không phải kẻ thù đã lên vào qua bức tường phía nam không được canh giữ.

"Lời của Đức Chúa Trời đã cảnh báo về mối nguy đang kề cận; nếu điều này bị phớt lờ, thế giới Tin Lành sẽ chỉ biết các mục đích thật sự của La Mã là gì khi đã quá muộn để thoát khỏi cạm bẫy. Nó đang âm thầm lớn mạnh. Giáo lý của nó đang phát huy ảnh hưởng tại các nghị trường, trong các hội thánh, và trong lòng người. Nó đang dựng lên những công trình cao ngất và đồ sộ của mình, mà trong những góc ngách bí mật của chúng, những cuộc bách hại trước kia của nó sẽ được lặp lại. Một cách lén lút và không ai ngờ tới, nó đang củng cố lực lượng của mình để phục vụ mưu đồ riêng khi thời điểm đến đã ra tay. Điều nó mong muốn chỉ là một vị thế thuận lợi, và điều ấy đang được trao cho nó. Chẳng bao lâu nữa chúng ta sẽ thấy và cảm nhận mục đích của thế lực La Mã là gì. Ai tin và vâng theo Lời Đức Chúa Trời sẽ vì thế mà chuốc lấy sự sỉ nhục và bách hại." Cuộc Đại Tranh Chấp, 581.

Sự lừa dối liên quan đến Liên Hợp Quốc do giáo hoàng quyền thực hiện, vốn làm nảy sinh sự báo thù trong lòng họ, thường được minh họa trong Kinh Thánh, và câu chuyện về Đa-ri-út là một ví dụ điển hình cho lẽ thật này. Đó là một sự lừa dối được thực hiện trước hết tại Hoa Kỳ rồi lặp lại trên toàn thế giới. Lẽ thật này được nhận diện trong câu chuyện Ê-li và Giê-sa-bên, rồi một lần nữa trong câu chuyện Giăng Báp-tít và Hê-rô-đi-a, cũng như trong sự đóng đinh Đấng Christ. Việc Hồi giáo chọc giận các quốc gia là mưu kế mà giáo hoàng quyền sử dụng, qua đó tạo cho giáo hoàng quyền vị thế thuận lợi để tấn công những người giữ ngày Sa-bát trên khắp thế giới.

Lần nhắc đến Hồi giáo đầu tiên là sự xuất hiện của Ishmael trong Kinh Thánh, và vai trò được xác định của Hồi giáo vào thời kỳ cuối cùng—là làm cho thế giới rơi vào hoảng loạn toàn cầu để họ chấp nhận bất kỳ đề xuất nào như một giải pháp—chính là điều cho phép sự lừa dối được hoàn tất. Sự lừa dối ấy là điều thúc đẩy Liên Hợp Quốc (mười vua) thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời và đồng ý trao vương quốc của họ (vương quốc thứ bảy) cho chế độ giáo hoàng (con thú).

Sự lừa dối được Darius minh họa, cùng với những lời tiên tri khác, bao gồm vai trò của Hội giáo trong việc khiến các quốc gia nổi giận, lý do tối hậu khiến chế độ giáo hoàng bị Liên Hợp Quốc tiêu diệt, và cũng quan trọng không kém, việc xác định các hoàn cảnh xoay quanh bí ẩn về vương quốc thứ tám, tức là kẻ thuộc về bảy, được lập làm đầu của Babylon hiện đại.

Đa-ni-ên trong hang sư tử là một biểu tượng tiên tri rất phức tạp, nhưng sự hiểu biết chỉ có được khi áp dụng phương pháp “dòng nọ dòng kia”.

Chúng ta sẽ tiếp tục chương sáu của sách Đa-ni-ên trong bài viết tiếp theo.

"Khi chúng ta, với tư cách là một dân tộc, hiểu cuốn sách này có ý nghĩa gì đối với chúng ta, thì giữa chúng ta sẽ có một cuộc phục hưng lớn." Testimonies to Ministers, 113.